

Wnosząca odwołanie jest ponadto zdania, iż nie można wykazać istnienia związku przyczynowego pomiędzy rzekomymi błędami popełnionymi przez władze portugalskie a późniejszym usunięciem towarów spod dozoru celnego; zdaniem wnoszącej odwołanie odmiennej treści orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji zapadło z naruszeniem prawa Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-515/09)

(2010/C 63/40)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i K. Saaremäel-Stoilov)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy 2006/21/WE⁽¹⁾ z dnia 15 marca 2006 r. (w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE), a w każdym razie nie informując Komisji o ich przyjęciu, Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 1 maja 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 11 grudnia 2009 r. — Tanja Berger przeciwko Tiroler Gebietskrankenkasse

(Sprawa C-516/09)

(2010/C 63/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tanja Berger

Strona pozwana: Tiroler Gebietskrankenkasse

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on również — przez okres pół roku — osobę, która po zakończeniu dwuletniego ustawowego okresu zawieszenia stosunku pracy po urodzeniu dziecka uzgodniła ze swoim pracodawcą zawieszenie tego stosunku na dalsze pół roku w celu wykorzystania maksymalnego okresu pobierania zasiłku z tytułu opieki nad dzieckiem lub odpowiedniego zasiłku wyrównawczego, a następnie rozwiązała stosunek pracy?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on również — przez okres pół roku — osobę, która po zakończeniu dwuletniego ustawowego okresu zawieszenia stosunku pracy po urodzeniu dziecka uzgodniła ze swoim pracodawcą zawieszenie tego stosunku na dalsze pół roku, jeśli w tym czasie pobiera ona zasiłek z tytułu opieki nad dzieckiem lub odpowiadający mu zasiłek wyrównawczy?

⁽¹⁾ Dz. U. L 149, s. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus (Republika Estońska) w dniu 15 grudnia 2009 r. — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatöötus przeciwko Veterinaar- ja Toiduamet

(Sprawa C-523/09)

(2010/C 63/42)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AS Rakvere Piim i AS Maag Piimatöötus

Strona pozwana: Veterinaar- ja Toiduamet

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt należy interpretować w ten sposób, że nie zakazuje on pobierania od przedsiębiorcy za działania wymienione w sekcji A załącznika IV do tego rozporządzenia opłaty w wysokości stawek minimalnych określonych w sekcji B tego załącznika również wtedy, gdy koszty poniesione przez właściwe organy w odniesieniu do wydatków wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia są niższe od tych kwot minimalnych?
- Czy w warunkach wskazanych w poprzednim pytaniu państwo członkowskie jest uprawnione do ustalenia opłat za działania wymienione w sekcji A załącznika IV do rozporządzenia w wysokości niższej od stawek minimalnych określonych w sekcji B tego załącznika, jeżeli koszty poniesione przez właściwe organy w odniesieniu do wydatków wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia są niższe od tych kwot minimalnych, a przy tym nie są spełnione warunki określone art. 27 ust. 6 rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 165, s. 1, sprostowanie Dz.U. L 191, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-527/09)

(2010/C 63/43)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i E. Randvere)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transponowania dyrektywy 2006/43/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającej dyrektywę Rady 84/253/EWG, a w każdym razie nieinformując o tych przepisach Komisji, Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transponowanie dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 29 czerwca 2008 r.

(¹) Dz.U. L 157, s. 87.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-528/09)

(2010/C 63/44)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i K. Saaremäel-Stoilov)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy dyrektywy 2002/96/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE), nie dokonując w odpowiedni sposób transpozycji do prawa krajowego przepisów art. 3 lit. (i) pkt (iii), art. 8 ust. 2 akapit trzeci i art. 8 ust. 3 akapit drugi tejże dyrektywy;

- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. dotyczy zużytych urządzeń elektrycznych i elektronicznych. Zbadawszy środki, na podstawie których omawiana dyrektywa została transponowana do prawa estońskiego, Komisja uważa, że Republika Estońska nie dokonała w odpowiedni sposób transpozycji art. 3 lit. i) pkt (iii), art. 8 ust. 2 akapit trzeci i art. 8 ust. 3 akapit drugi tejże dyrektywy.

Artykuł 3 lit. (i) pkt (iii) dyrektywy zawiera definicję producenta urządzeń elektrycznych i elektronicznych. Estońskie akty prawne, które dotyczą zużytych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, zawierają dwie różne definicje producenta, czyniąc przez to trudniejszym zrozumienie i stosowanie przepisów w sprawie takich zużytych urządzeń.